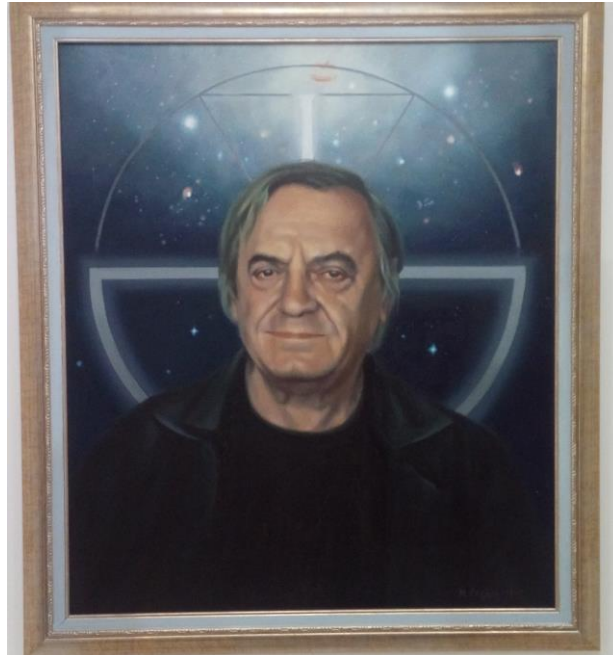

БЪЛГАРСКИЯТ АЗ НА ХУДОЖНИКА ХРИСТО ТАНЕВ

Екатерина Пейчева, Варна

През далечната вече 1997 г. на една сергия за книги – тогава сергиите за книги бяха заместили книжарниците – видях малка брошура с необикновеното заглавие „АЗЪТ НА БЪЛГАРИТЕ и националните символи“. Автор Христо Танев и колектив. Заинтригувана си купих брошурата и прибирайки се, нетърпеливо я отворих. Написаното там беше толкова ново и необикновено, че на другия ден купих няколко броя от книгата и ги раздадох на приятели.

Тази малка по обем, но необикновена книга-послание „АЗЪТ НА БЪЛГАРИТЕ и националните символи” е с толкова огромна и сгъстена информация, носи такъв мощен информационен и духовен заряд, поставя толкова въпроси и провокира търсене на същностни отговори, че и до днес е един будилник за зомбираното ни, упоено и манипулирано съзнание. Тя показва, че в дните на най-голямата планирана разруха и хаос, на сринати духовни и човешки ценности, на опит за духовен и физически геноцид, в България има личности с буден и мощен български дух, които са наченали Паисиевско дело за пробуждане и откриване на пътища за оцеляване на нацията ни. Ставаше дума за знания от хералдиката и семиотиката – езика на символите. Знания, липсата на които злонамерено е използвана при създаване на държавните символи на България. Така използваните в държавните гербове на България още от 1885 г. символи създават грешен и антибългарски модел на противоборство, разруха и погром и вплетени исторически неистини. Последствията са 3 национални катастрофи, войни, неразбирателство сред политическите сили и в резултат – познатият ни тежък живот на българския народ, подчиненост на чужди господари, фалшифицирана и подменена история. Може да мислите, че това е преувеличено, но най-новата физика на торсионните полета обяснява влиянието на знаците и писаното слово като носители на специфични енергии и влиянието им върху процесите в материалния и духовния светове.

Докато четях тази малка книжка с необикновена плътност и новост на информацията, в мен се зароди много силно желание да се запозная със сътворилите я хора, да почерпя от необятните им знания. Не предполагах, че доста скоро това желание ще се осъществи. По време на тази конференция се запознах с художника Христо Танев, инж. Таньо Танев, физика Ангел Манев, изследователя Живко Желев. Станахме дори добри приятели, споделяхме знания, възгледи, намерения. Това се случи по времето, когато българският дух изглеждаше заспал мъртвешки сън и спешно трябваша спасители. Спасители, които нашият народ нарича народни будители. Процесът на възраждане тръгна от Варна, където един човек с титаничен дух, инж. Димитър Боянов, създаде издателство и вестник „Народен будител“ и започна провеждането на международната конференция „България в световната история и цивилизации – дух и култура“. Тя събра истинските българи с буден дух от цял свят. Сред тях беше и художникът Христо Танев, автор на символа на конференцията, на издателството и на вестник „Народен будител“ – „Азът на българите“, първият знак от свещената глаголическа азбука.

Ето какво отговаря той на въпроса кои са българските символи: Българите трябва да знаят, че орелът и отворената корона са български

символи, а в българската знакова система тези символи ги няма. Докато лъвът на българския герб, който е земен символ, всъщност не е наш, той е еврейски символ. А орелът олицетворява духовната връзка между човека и Бога. Сега е времето да се изработи нов герб на България, защото оттук нататък тотемите отпадат. Идва времето на чистите символи, които носят мъдрост, например кръстът.

И той наистина изработи и предложи на Народното събрание проект за герб и държавен печат на Република България, но за съжаление никой не му обърна внимание.

Христо Танев, завършил стенопис във Великотърновския университет, всъщност бе намерил темата на живота си – да сътворява различни символи, знаци, гербове, емблеми, прилагайки знанията си по хералдика и семиотика, знаци, които да служат на създанието, а не на разрушението. Задълбочените познания на колектива от Стара Загора, продължиха да се развиват през годините, като резултатите от изследванията й научавахме по време на конференциите. Така бе представен действащ модел на древнобългарския циклов календар, най-точния познат календар и до днес, изследвания върху глаголицата, кирилицата, ранното християнство и др. Особено интересна беше намерената връзка между символ, буква, цвят, звук, число според древните знания, съдържащи се в „Археометъра“ на Сент Ив Д'Алвейдър.

През 2007 г. присъствах на самостоятелната изложба на художника „Тракия – мъдростта на обетованата земя“ в Хасково. Христо Танев, чиято масивна фигура показваше огромната му духовна мощ, родолюбец, познавач на древните корени на българската духовност, на нейната многоплановост и боговдъхновеност, беше подредил над тридесет картини с пределно изчистена, строга живопис. В мекото сияние на пространството в картините му с почти знаково внушение плуваха чистите форми на образите и символите. Като че ли присъствахме на акта на сътворение от Словото, което извайва от чистия вакуум дискретните форми на нашия физически свят.

Но най-значимото в изложбата на Христо Танев бяха трите табла – не мога да ги нарека картини, защото това са вселени – плод на изследванията на българската сакрална азбука Глаголица.

Това са трите основни конструктивни букви А (АЗ), ДЗ-ъ (ДЗЕЛО) и У (ОУК-ъ), за които инж. Таньо Танев и физикът Ангел Манев в изследванията си определят числото на буквата, цвета ѝ, музикалния ѝ тон и космическото ѝ съответствие. Тези три табла съдържат многомерна същностна информация, по която може да се разисква с часове.

Тази информация е била предоставена на проф. Найден Андреев, който е написал по нея великолепна и необикновена музика – „Глаголическа Оратория”. Признавам, че когато я чух за пръв път, бях потресена – пред мен се разиграваше една космическа драма, завършваща с апотеоза на раждането на новото космическо човечество. По време на изложбата се състоя и премиерата на тази изключителна музикална творба, представена от инж. Таньо Танев. „Глаголическата оратория“ беше демонстрирана през 2007 г. при откриването на Белгийско-Българския мултикултурен център „Амалгама” в Брюксел. Представянето надминава всички очаквания и се превръща в едно малко чудо в културния живот на столицата на Евросъюза.

Незабравимо преживяване ще остане за мен походът до мегалита, наречен от проф. Ал. Фол „Слънчева врата“ край Бузовград. С венец на главата Христо участваше с цялото си сърце в ритуала на възлияние и поднасяне на цветя. Роден в Стара Загора, в сърцето на Тракия, той носеше живия корен на българската древност. Защото ние, българите, сме потомци на траките, обитаваме същата вечност и същото пространство, предаваме през хилядолетията една и съща духовна култура. В основата на днешното православие лежи древният орфизъм, песните и танците на Тракия се пеят и играят и до днес, древните съкровища на тракийските царе никнат от земята и ни изумяват със своята хубост и майсторство. И Христо Танев, като истински българин, се включи с присъщия си ентузиазъм в битката за възраждане, за спасение на българския дух. В родната си къща той откри галерия за изящни и природни изкуства „Алба-Авитохол“, а под лозницата на двора, в едно чудесно открито пространство се провеждаше историческа конференция години наред, където се събирахме автори от цяла България. Под същата тази лозница той всяка година извършваше древния тракийски ритуал на освещаване на хляба, водата и виното, съчетан с православен молебен. Така се поддържаше жива връзката между древните ни тракийски предци и днешната ни вяра. Пак тук, под лозницата, свещеното растение и за траки, и за днешното ни християнство, той с голяма радост и гордост поднесе на поета на Родопа Никола Гигов един огромен, изписан кратер, като признание за неговите изследвания на легендите за Орфей. Никола Гигов е световно признат за най-големия изследовател на Орфей, автор на 12 книги, посветени на този най-голям сред смъртните поет и музикант, цар-жрец на

траките, основател на Орфическите мистерии, трагично, а може би ритуално убит от жриците на Дионис.

Всяка среща с този сърдечен, широко кроен, със щедро сърце българин, се превръщаше в празник. Празник на българския дух, на приятелството, на така рядкото сред нас, българите, духовно единение. Затова, когато научих, че си е отишъл от този свят, имах чувството, че някак осиротяхме. И не можеше да не отида на възпоменателната изложба, която неговите синове и приятели от Стара Загора бяха подредили в същия този двор на галерията под лозницата. Това беше изложба на знаци и символи, създадени от художника, както е било неговото желание. Възпоменателната изложба се откри на 21 септември 2019 г., на рождения ден на Христо Танев, който съвпаднаше с 6 месеца от неговата кончина. Бяха се стекли почитатели и приятели от цяла България. Уредничката на галерията Васа Русева откри изложбата и увери присъстващите, че галерията ще продължи да съществува, ще събира хора, милеещи за България, любители на изкуството, ще се провеждат както преди срещи и дискусии:

Христо Танев, който вече се рее сред небесните сфери, липсва не само на старозагорци, а и на много българи от всички краища на страната. В създадената Галерия „Христо Танев и приятели „Алба-Авитохол“, той постепенно сътвори духовно пространство, където срещите с него бяха разтърсващи, нетрадиционни, даващи духовна подкрепа, сила и утеха на по-слабите, надежда за бъдещето, импулс за творчество и реализация, предизвикващ всеки докоснал се до него да изпълнява мисията си в живота.

Прочувствени слова произнесоха приятели на художника – проф. Христо Смоленов от София, общественици от София, Стара Загора и Варна, инж. Таньо Танев прочете стихотворение в негова памет,. Запомних словата на една жена от София – той продължава да е с нас – каза тя - и ще продължава да помага на България и българите от отвъдното. Беше извършен и ритуалът на освещаване на хляба, водата и виното, който толкова много обичаше и почиташе този истински българин, както и православна панихида.

Христо Танев остави като наследство не само картините и сътворените от него знаци и символи, той ни остави завета на своето родолюбие, мечтата да види България възродена, възкръснала отново като птицата феникс, издигнала българския дух като водач в световната култура.

Христо Танев
21 септември 1943 – 21 март 2019 г.

1976 г. – член на Съюза на българските художници

1989 г. – член на Асоциацията за пластични изкуства към ЮНЕСКО.

2003 г. – основава собствена галерия за изящни и приложни изкуства „Алба-Авитохол“ в Стара Загора.

От средата на 1990-те години се задълбочава интересът на Христо Танев в областта на хералдиката и семиотиката в търсене на смисъла на символи, свързани с идентичността на българския народ.

1997 г. – излиза книгата „АЗЪТ НА БЪЛГАРИТЕ и националните символи“, в чийто авторски колектив е и Христо Танев.

Реализирал е над 50 монументални проекта, има повече от 20 самостоятелни изложби в страната и в чужбина. Негово дело са проектите за герб и държавен печат на Република България, за знаме на градовете Стара Загора, Чирпан, Гълъбово и Димитровград, автор е и на повече от 1000 запазени знака.

Председател на гражданското сдружение „Приятели на Русия и на православния свят“.

В негова памет Голямата конферентна зала в Парк-Хотел „Стара Загора“ вече ще носи името на художника Христо Танев

Поклон пред светлата му памет!